

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Dresden — Wykładnia art. 20 ust. 1 dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, str. 37) — Prawo krajowe, które wyklucza sieci położone w całości na terenie zakładowym (Betriebsnetze) z zasady swobodnego dostępu stron trzecich do systemów przesyłowych i dystrybucyjnych energii elektrycznej

Sentencja

Wykładni art. 20 ust. 1 dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisu takiego jak § 110 ust. 1 pkt 1 Gesetz über die Elektrizitäts und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz) [ustawy o zaopatrzeniu w energię elektryczną i gaz] z dnia 7 lipca 2005 r., który zwalnia niektórych operatorów systemów zaopatrzenia w energię z obowiązku pozostawienia stronom trzecim swobodnego dostępu do tych systemów, z uwagi na fakt, że systemy te znajdują się na przynależnym im terenie zakładowym i służą głównie do przesyłania energii wewnątrz własnego przedsiębiorstwa lub powiązanego z nim przedsiębiorstwa.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation, Francja) — Glaxosmithkline, Laboratoires Glaxosmithkline przeciwko Jean-Pierre Rouard

(Sprawa C-462/06) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Sekcja 5 rozdziału II — Jurysdykcja w sprawach dotyczących indywidualnych umów o pracę — Sekcja 2 tego rozdziału — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 6 pkt 1 — Wielość pozwanych)

(2008/C 171/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Glaxosmithkline, Laboratoires Glaxosmithkline

Strona pozwana: Jean-Pierre Rouard

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia art. 6 pkt 1, art. 18 pkt 1 i

art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, str. 1) — Przepisy jurysdykcyjne w dziedzinie indywidualnych umów o pracę — Sytuacja zwolnionego pracownika, który pracował w państwach trzecich dla dwóch spółek należących do jednej grupy, mających siedziby w różnych państwach członkowskich.

Sentencja

Przepis jurysdykcji szczególnej przewidziany w art. 6 pkt. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych nie może mieć zastosowania w sporze wchodzącym w zakres sekcji 5 rozdziału II tego rozporządzenia, dotyczącej norm jurysdykcyjnych mających zastosowanie w sprawach indywidualnych umów o pracę.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Koszalinie — Rzeczpospolita Polska) — Halina Nerkowska przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Koszalinie

(Sprawa C-499/06) (¹)

(Renta inwalidzka dla cywilnych ofiar wojny lub represji — Wymóg posiadania miejsca zamieszkania na terytorium kraju — Artykuł 18 ust. 1 WE)

(2008/C 171/12)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Okręgowy w Koszalinie

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Halina Nerkowska

Strona pozwana: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Koszalinie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Okręgowy w Koszalinie — Wykładnia art. 18 WE — Zgodność przepisu krajowego uzależniającego wypłatę świadczenia przyznawanego ofiarom wojny oraz jej skutków od spełnienia wymogu posiadania miejsca zamieszkania na terytorium krajowym

Sentencja

Wykładni art. 18 ust. 1 WE należy dokonać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu państwa członkowskiego, na podstawie którego państwo to odmawia, w sposób generalny i w każdych okolicznościach, wypłaty swym obywatelom świadczenia przyznanego cywilnym ofiarom wojny lub represji tylko z tego powodu, że nie mają oni przez cały okres wypłaty tego świadczenia miejsca zamieszkania na terytorium tego państwa, lecz na terytorium innego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-503/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Odstępstwa od systemu ochrony dzikiego ptactwa — Region Liguria)

(2008/C 171/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: D. Recchia, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik i G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przyjęcie i stosowanie przez region Liguria ustawodawstwa dotyczącego zatwierdzenia odstępstw od systemu ochrony dzikiego ptactwa, niezgodnego z warunkami ustanowionymi w art. 9 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1)

Sentencja

1) Poprzez przyjęcie i stosowanie przez region Liguria ustawodawstwa dotyczącego zatwierdzenia odstępstw od systemu ochrony dzikiego ptactwa, niezgodnego z warunkami ustanowionymi w art. 9 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym także kosztami postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

(¹) Dz.U. C 82 z dnia 14.4.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ampliscentifica Srl, Amplifin SpA przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-162/07) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Podatnicy — Artykuł 4 ust. 4 akapit drugi — Spółki dominujące i spółki zależne — Wprowadzenie przez państwo członkowskie systemu jednego podatnika — Warunki — Skutki)

(2008/C 171/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Ampliscentifica Srl, Amplifin SpA

Strony pozwane: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — „Osoby, które będąc prawnie niezależne, są ściśle związane ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie” — Wystarczająco dokładne pojęcie pozwalające państwom członkowskim na stosowanie przewidzianego systemu VAT — Pojęcie więzi — Przepis krajowy stawiający wymóg co do minimalnego okresu trwania więzi w celu uniknięcia nadużycia prawa

Sentencja

1) Artykuł 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku jest normą, której stosowanie